

Nr 174.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 20 juni 1924 angående förverkande i visst fall av spritdrycker och vin; given Stockholms slott den 28 februari 1930.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 20 juni 1924 angående förverkande i visst fall av spritdrycker och vin.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Georg Bissmark.

Förslag

till

Lag

om fortsatt giltighet av lagen den 20 juni 1924 (nr 227) angående förverkande i visst fall av spritdrycker och vin.

Härigenom förordnas, att lagen den 20 juni 1924 angående förverkande i visst fall av spritdrycker och vin, vilken lag gäller till och med den 30 juni 1930, skall äga fortsatt giltighet efter sistnämnda dag till och med den 30 juni 1933; skolande, där jämlikt lagen egendom tagits i förvar före den 1 juli 1933, de i lagen meddelade bestämmelserna jämväl efter samma dag tillämpas med avseende å egendomen.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 21 februari 1930.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, BESKOW, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, BISSMARK, JOHANSSON, DAHL.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför chefen för justitiedepartementet, statsrådet Bissmark:

»Till bestämmelserna angående fylleri i 18 kap. 15 § strafflagen ansluta sig föreskrifter, meddelade i lagen den 20 juni 1924 (nr 227) angående förverkande i visst fall av spritdrycker och vin (förverkandelagen). I denna lag, som äger giltighet allenast till och med den 30 juni 1930, stadgas, att, om sådana drycker eller rusgivande ersättningsmedel för dem påträffas hos person, som anhålles för fylleri, skall vad sålunda påträffats tagas i förvar av polismyndigheten och, där ansvar ådömes för fylleriförseelsen, dömas förverkat, såvida ej särskilda omständigheter till annat föranleda. Med drycker och ersättningsmedel, som enligt detta stadgande dömas förverkade, skall förfaras på sätt i 90 § 2 mom. i förordningen den 14 juni 1917 (nr 340) angående försäljning av rusdrycker föreskrives; och skall belopp, som erhålles vid föryttring av förverkad vara, tillfalla kronan.

Bestämmelser av motsvarande innehåll funnos ursprungligen intagna i den — likaledes blott provisoriska — förordningen den 22 juni 1921 (nr 364) angående rusdryckers förverkande i vissa fall m. m. I samband med att en del av denna förordnings bestämmelser om förverkandepåföljd överfördes till den år 1924 utfärdade lagen med särskilda bestämmelser angående olovlig befattning med spritdrycker och vin (spritinförsellagen), ansågs emellertid förverkandelagen böra utfärdas såsom fristående författning. Chefen för finansdepartementet erinrade då, att vid behandling av förslag till 1921 års förverkandeförordning lagrådet anförde, att nu ifrågasvarande bestämmelser rätteligen hörde hemma i strafflagens 18 kap. och att det näppeligen kunde försvaras att i en permanent lagstiftning bibehålla dem i nämnda förordning. Något inarbetande i strafflagen borde dock enligt departementschefens mening lämpligen icke ske med hänsyn till ifrågasatt utbrytande av bestämmelserna om fylleri. Då stadgandena om denna förverkandepåföljd upptagits i en särskild författning, hade emellertid denna erhållit begränsad giltighetstid i ändamål att föreskrifternas

sammanförande med stadgandena angående fylleriansvar — vare sig i strafflagen eller i särskild lagstiftning — ånyo skulle upptagas till bedömande.

Till en början antogs 1924 års förverkandelag att gälla till den 1 juli 1926, varefter den i samband med förlängning av spritinförsellagens giltighetstid erhöll fortsatt giltighet under ytterligare två år. Av skäl, som framgår av vad nyss anförts, upptogs sedermera föreskrifter i ämnet i det förslag till lag angående fylleri m. m., vilket genom proposition nr 32 förelades 1928 års riksdag och avsågs skola träda i kraft den 1 juli 1928. Då Kungl. Maj:t den 16 mars 1928 beslöt att genom proposition (nr 171) föreslå riksdagen att antaga lag om fortsatt giltighet av spritinförsellagen, blev följaktligen icke i samband därmed förlängning av förverkandelagen ifrågasatt. Propositionen med förslag till lag angående fylleri m. m. vann emellertid ej riksdagens godkännande. Vid anmälan inför Kungl. Maj:t den 4 maj 1928 av den i anledning härav uppkomna frågan om fortsatt giltighet av förverkandelagens bestämmelser uttalade min företrädare i ämbetet beträffande spörsmålet huruvida bestämmelserna i fråga borde erhålla permanent karaktär — antingen så att de inarbetades i 18 kap. 15 § strafflagen eller genom utfärdande av en särskild lag, innefattande tillägg till detta lagrum — att det för det dåvarande syntes böra stå öppet, huruvida förslag till lagstiftning angående fylleri skulle ett följande år ånyo föreläggas riksdagen, och att han i följd härav ansett sig endast kunna tillstyrka att förlängning skedde av den provisoriska lagen i oförändrad form. Genom proposition den 11 maj 1928 (nr 252) förelades därefter riksdagen ett inom justitiedepartementet upprättat lagförslag, enligt vilket förverkandelagen skulle gälla till och med den 30 juni 1930. Propositionen blev av riksdagen bifallen, och lag i ämnet utfärdades den 8 juni 1928 (nr 150). — En inom riksdagens första kammare väckt motion (nr 105), i vilken hemställdes bland annat, att riksdagen måtte antaga ett förslag till lag angående fylleri m. m. av i huvudsak enahanda innehåll som det för 1928 års riksdag framlagda, vann ej bifall.

Departementschefen.

Att behov alltjämt föreligger av lagbestämmelser, motsvarande dem, som återfinnas i den provisoriska lagen angående förverkande i visst fall av spritdrycker och vin, lär knappast kunna vara föremål för tvekan. Frågan gäller då, om ej bestämmelserna i fråga bör givas permanent karaktär. Som jag emellertid ej är beredd att nu underställa Kungl. Maj:t frågan om det närmare innehållet av den övriga lagstiftningen angående fylleri och dryckenskap samt bestämmelserna om förverkande lämpligen synes böra förlänas definitiv giltighet först vid slutligt ståndpunktstagande till berörda fråga, anser jag mig allenast böra förorda förlängd giltighetstid för förverkandelagen. Denna tid lär — i likhet med vad som skett beträffande giltighetstiden för spritinförsellagen och lagen den 27 november 1925 om utsträckt tillämpning av spritinförsellagen — kunna sättas till och med den 30 juni 1933.»

Föredraganden uppläser härefter ett i enlighet med vad sålunda anförts inom justitiedepartementet upprättat *förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen*

den 20 juni 1924 (nr 227) angående förverkande i visst fall av spritdrycker och vin av den lydelse, bilaga¹ till detta protokoll utvisar, samt hemställer, att lagrådets utlåtande över förslaget måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamål inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten.

Ur protokollet:

H. Stefenson.

¹ Denna bilaga, vilken är lika lydande med det vid propositionen fogade lagförslaget, har här uteslutits.

Utdrag av protokoll, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 26 februari 1930.

N ä r v a r a n d e:

justitieråden STENBERG,
APPELBERG,
TISELIUS,
regeringsrådet SÖDERWALL.

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet den 21 februari 1930, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till *lag om fortsatt giltighet av lagen den 20 juni 1924 (nr 227) angående förverkande i visst fall av spritdrycker och vin.*

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, hade inför lagrådet föredragits av tillförordnade ledamoten å justitiedepartementets lagavdelning, hovrättsassessorn Gustaf Eklund.

Lagrådet lämnade förslaget utan anmärkning.

Ur protokollet:
Ragnar Kihlgren.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten å Stockholms slott den 28 februari 1930.

Närvarande:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, BESKOW, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG, BISSMARK, JOHANSSON, DAHL.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anmäler chefen för justitiedepartementet, statsrådet Bissmark, lagrådets den 26 februari 1930 avgivna utlåtande över det den 21 februari 1930 till lagrådet remitterade förslaget till *lag om fortsatt giltighet av lagen den 20 juni 1924 (nr 227) angående förverkande i visst fall av spritdrycker och vin*; därvid föredraganden hemställer, att förslaget, som av lagrådet lämnats utan anmärkning, måtte, jämlikt § 87 regeringsformen, genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Axel Wennerholm.